

DÜŞÜNCELER

Yeniğim
23 Nisan 1960

Özge Baş

Yazan: Samime BALTACIOĞLU

Yazın çocuklarına her yemekte kebab pişirirdim. Yemek zamanına doğru bulaçeye çıkardım. Tez kapıyı açar, toprak yola inerdim. Sırtımın avrıkların, devedikenlerinin, yabancı şebboyların arasından çalı çırpı toplardım. Bir kucak clunca da getirir, yere üst üste, geliş güzel atardım. Bir kibrit çakar, Kuru dalları tutuştururdum. Önce duman çıkardı. Bu duman hemen ortalığı kaplardı. Ozaman bitişteki Amerikalılar pencerelerini kaparlardı. Ben seçmiş günlerimi hatırlatan bu kokuyu ciğerlerime kadar çekeirdim. Duman çabuk geçerdi. O koku, bana çocukluğunu, yaylayı hatırlatırdı. O koku dallar köz oluncaya kadar sürüp giderdi. turuncu turuncu alevler bir oradan bir buradan dil uzatırlardı. O sor sıcaklarda bile bu alevlere yaklaşıp da üşüyen içimi ısıtırdım. Alevler azalmaya başlayınca yanan dallar kıvrıla kıvrıla birbirlerinden avrılırlar, her birinin üzerini beyaz beyaz kül kabuklar örterdi. O kül kabukları altından nar gibi kırmızı közler ışıdardı. O zaman üç tas alır, sacayak gibi gözlerin senarına dzerdim. Sonra kebab şişlerini taşların üstüne koyar, çevre çevre pişirirdim. Artık duman kokusu yerine havayı mis gibi bir et kokusu kaplardı. Etlere ısıtılmış, sıcak sıcak çocuklarının önüne koyar. hemen gene ocak başına döner ayağımın ucuyla üç taşı birbirlerinden ayırırdım...

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlerle İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tanıtı

İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu Koleksiyonu

BLTOTH0100108